

Tarihsel Gelişim İçinde Üniter Bir Yapıda Yerel Yönetim: İngiltere Örneği

Müzehher YAMAÇ

Sosyal Bilimler Metinleri
Papers on Social Science

SOSYAL BİLİMLER METİNLERİ

Papers on Social Science

Sürelî Hakemli Dergi

ISSN 1308–4453 (Print)
ISSN 1308–4895 (Internet)

Sahibi/ Owner: Prof. Dr. Osman ŞİMŞEK- Rektör
Namık Kemal Üniversitesi Adına

Baş Editör/ Editor in Chief: Prof. Dr. Ahmet KUBAŞ
Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü

Yayın Kurulu/ Editorial Board:

Prof. Dr. Rasim YILMAZ
Prof. Dr. Abdülkadir IŞIK
Prof. Dr. Alpay HEKİMLER
Prof. Dr. Dilek ALTAŞ
Yrd. Doç. Dr. İrfan ATALAY
Yrd. Doç. Dr. Seda Ş. GÜNGÖR
Yrd. Doç. Dr. Tevfik SÜTÇÜ
Yrd. Doç. Dr. Harun HURMA
Arş. Gör. Aytaç GÜT

Sosyal Bilimler Metinleri Namık Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından online ve basılı olarak sosyal bilimlerin farklı alanlarında yapılan çalışmaların duyurulması ve kamu oyu ile paylaşılarak tartışmaya açılmasına yönelik olarak yayınlanan, farklı üniversitelerdeki öğretim üyelerinden oluşmuş Hakem Kuruluna sahip, **ASOS, ZDB, PROQUEST ve Index Copernicus** tarafından indekslenen **uluslararası, akademik hakemli ve süreli** bir yayındır. Çalışmada öne sürülen görüş ve düşünceler yazara ait olup Namık Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünü bağlamaz.

İndirme Adresi:

<http://sosyalbe.nku.edu.tr/>

Namık Kemal Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü
Değirmenaltı Yerleşkesi
TR-59030 Tekirdağ
Tel: +90-282-250 4500
Faks: +90-282-250 9932
E-Posta: sosyalbilimler@nku.edu.tr

Hakem Kurulu

Yusuf ALPER	Prof. Dr.	Uludağ Üniversitesi
Sudi APAK	Prof. Dr.	Beykent Üniversitesi
Neşe ATİK	Prof. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Hasan BOYNUKARA	Prof. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Tankut CENTEL	Prof. Dr.	Koç Üniversitesi
Toker DERELİ	Prof. Dr.	Işık Üniversitesi
Nadir DEVLET	Prof. Dr.	İstanbul Ticaret Üniversitesi
Ayten ER	Prof. Dr.	Gazi Üniversitesi
Nalan GÜREL	Prof. Dr.	Marmara Üniversitesi
Alpay HEKİMLER	Prof. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
İsmail Hakkı İNAN	Prof. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Abdülkadir IŞIK	Prof. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Cem KILIÇ	Prof. Dr.	Gazi Üniversitesi
Ahmet KUBAŞ	Prof. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Derman KÜÇÜKALTAN	Prof. Dr.	Trakya Üniversitesi
Thomas LOPEZ GUZMAN	Prof. Dr.	Cordoba Üniversitesi
Ahmet MAKAL	Prof. Dr.	Ankara Üniversitesi
Ahmet SELAMOĞLU	Prof. Dr.	Kocaeli Üniversitesi
Ali Nazım SÖZER	Prof. Dr.	Dokuz Eylül Üniversitesi
Yaşar ŞENLER	Prof. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Can TUNCA Y	Prof. Dr.	Bahçeşehir Üniversitesi
Devrim ULUCAN	Prof. Dr.	Maltepe Üniversitesi
Rasim YILMAZ	Prof. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Levent AKIN	Doç. Dr.	Ankara Üniversitesi
Leyla ATEŞ	Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Şener BAĞ	Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Süleyman BAŞTERZİ	Doç. Dr.	Ankara Üniversitesi
Petru GOLBAN	Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Aşkın KESER	Doç. Dr.	Kocaeli Üniversitesi
Ahmet MENTEŞ	Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Hakan ONGAN	Doç. Dr.	İstanbul Üniversitesi
Todor RADEV	Doç. Dr.	International University College
Abdülkadir ŞENKAL	Doç. Dr.	Kocaeli Üniversitesi
Ali TİLBE	Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Aykut Hamit TURAN	Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Banu UÇKAN	Doç. Dr.	Anadolu Üniversitesi
İrfan ATALAY	Yrd. Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Sonel BOSNALI	Yrd. Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Tatiana GOLBAN	Yrd. Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
İmran GÜR	Yrd. Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Ali GÜREL	Yrd. Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Lütfü ŞİMŞEK	Yrd. Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Tevfik SÜTÇÜ	Yrd. Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Çiğdem VATANSEVER	Yrd. Doç. Dr.	Namık Kemal Üniversitesi
Ahmet Zeki BULUNÇ	Dr.	Başkent Üniversitesi (Emekli Büyükelçi)
Oscar A. POMBO	Dr.	Colef Üniversitesi

Hakem kurulunda yer alan isimler unvan ve soyadına göre alfabetik sıralanmıştır. Yayınlanmak üzere gönderilen çalışmaların konularına göre hakem ilavesi yapılabilir.

Tarihsel Gelişim İçinde Üniter Bir Yapıda Yerel Yönetim: İngiltere Örneği

ÖZET

İngiltere, üniter bir yapıya sahip olmakla birlikte, bölge ve yerinden yönetime de büyük önem vermektedir. Bu çalışmanın amacı, İngiltere’de yerel yönetimlerin tarihsel bir perspektiften başlayarak günümüze kadar devam eden gelişimini ortaya koymaktır. Bu çerçevede; yerel yönetimlerin ortaya çıkması, gelişim süreci, yapısal durumu ele alınmış, hangi konumda yer aldığı ve gösterdiği değişim, ilgili literatür ve anlaşma metinleri üzerinden incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Tarihsel Gelişim, Birleşik Krallık, Yerel Yönetimler, Belediye Başkanlığı Yönetimi

A Unitary Local Government Structures In The Historical Development: British Instance

ABSTRACT

England, a unitary structure, but the government attaches great importance to the region and all over the structure. The purpose of this study, from a historical perspective of local authorities in England to the present day to reveal the ongoing development. In this context, the emergence of local governments in the development process, the structural situation was handled and where it is located and deal with the variability of the texts examined in the literature.

Key Words: Historical Development, United Kingdom, Local Governments, Mayoral Government

İÇİNDEKİLER

ÖZET	III
İÇİNDEKİLER	IV
1. GİRİŞ	1
2. İNGİLTERE'DE YEREL YÖNETİMLERİN TARİHSEL GELİŞİMİ	1
3. İNGİLTERE'DE YEREL YÖNETİMLERİN YAPISI	4
4. YEREL YÖNETİM BİRİMLERİ	6
4.1. İl (Country)	6
4.2. Bölge (District)	6
4.3. Köy (Parish)	7
4.4. Büyük Londra Yönetimi (Greater London Authority)	7
5. YEREL YÖNETİMLERİN HİZMETLERİ VE GÖREVLERİ	8
5.1. Yerel Yönetimlerin Başlıca Hizmet Alanları:	8
5.1.1. Sosyal Hizmetler	8
5.1.2. Koruma Hizmetleri	9
5.1.3. Altyapı, Çevre ve Halk Sağlığı Hizmetleri	9
5.1.4. Diğer Hizmetler	10
6. YEREL YÖNETİMLERİN MALİ YAPISI	12
6.1. Harcamalar	12
6.2. Gelirler	12
7. YEREL YÖNETİMLERİN DENETİMİ	13
8. YEREL KALKINMA	14
9. İNGİLTERE'DE BELEDİYE BAŞKANLIĞI YÖNETİMİ	14
9.1. Meclis	14
9.2. Meclis Başkanı	14
9.3. Komiteler	15
9.4. Belediye Başkanı	15
9.4.1. Seçilmiş Belediye Başkanlarının Politik Liderliği	16
10. SONUÇ	17
KAYNAKLAR	18

1. GİRİŞ

Yerel yönetimlerin beşiği olarak kabul edilen İngiltere’de; yerel yönetimler, kökleri tarihin derinliklerine kadar uzanan bir yapıya sahiptir. Birleşik Krallık’dan oluşan yapı, aynı parlamento ve ulusal hükümet tarafından yürütülmekte ve parlamentonun hâkimiyeti doktrini nedeniyle, güçlü bir merkezi yapıya sahiptir. “Anayasa” adı altında düzenlenmiş bir yazılı metin bulunmamasına rağmen, anayasal hukuk sistemi geçerlidir. Seçim sistemi ise, basit çoğunluk esasına göre ve bölgesel temsile olanak sağlayacak bir biçimde oluşturulmuştur. Yerel yönetimler, halkın doğrudan temsil edildiği bir örgütlenme biçimidir. Yerel hizmetler için, bölgesel düzeyde belirli alanda uzmanlaşmış birimler ve özel amaçlı birçok yönetim birimi bulunmaktadır.

2. İNGİLTERE’DE YEREL YÖNETİMLERİN TARİHSEL GELİŞİMİ

İngiltere’de, yerel yönetimleri görevlendiren ilk yasa, 1601 yılında yapılmıştır. Kraliçe I. Elizabeth tarafından yapılan bu yasada yoksullukla mücadelede, yerel yönetimlere düşen görevler ve yetkileri ile ilgili maddeler bulunmaktaydı. (Bruce, 1973:5) 18. yüzyıldaki hızlı endüstrileşme, şehirleşme ve nüfus artışı ekonomik ve sosyal yapının değişmesine yol açmış ve ortaya çıkan sorunların çözümünde yerel yönetimler daha fazla sorumluluk üstlenmişlerdir. Halk sağlığını koruma fonksiyonları içinde hastane, düşkünlerevi, konut, atık sistemi, eğitim hizmetleri gibi temel hizmetlerin yerine getirilmesini sağlamışlardır. (Berts, 1993:38) Bu döneme kadar İngiltere’de kurumları, personeli ve diğer olanakları ile hizmetlerin üretimini ve dağıtımını sağlayan devlettir. Yerel yönetimler üzerinde merkezi yönetimin yönetsel, mahkemelerin adli denetimleri bulunmaktadır. Bu açıdan yerel yönetimlerin özerkliği sadece kendilerine ayrılan alanda kural koyma ve iş yapabilme ile sınırlı ölçüde bir özerklik olmaktadır.

İngiltere yerel yönetim sisteminin yapısı il (county), belediye (non-county borough), köy (parish) idareleri olarak bugünkü biçimine kavuşması ancak 19. yüzyılda mümkün olabilmektedir. İller, bir idare birimi olarak, tarihin pek bilinmeyen zamanlarına kadar giden ve yönetimi kral tarafından atanan “sheriff” ler tarafından gerçekleştirilen birimlerdir. Bu sorumluluk, zamanla sulh hakimlerine geçmiştir. Belediyeler, statüleri kral tarafından bir fermanla belirtilmiş şehirlerdir. Şehirler, sınırlı bir zümre tarafından seçilen belediye reisi ile “alderman” denilen bir grup tarafından yönetilmektedir. Köyler, başlangıçta kilise çevresinde toplanan ve kilise papazı tarafından idare edilen küçük birimlerdir. (Political Science Quarterly, Vol. 2, No. 4: 638) Bu yerel idareler 18. yüzyıldan itibaren ihtiyaçlara cevap veremeyecek bir duruma gelmişlerdir. Sanayi Devrimi ile birlikte şehirlerin yapısı değişmiş, köylerden şehirlere olan hızlı göç karşısında, mevcut yönetim sistemleri yetersiz kalmıştır. Sağlık, eğitim, konut, taşımacılık, altyapı ve çevre sorunları karşısında yeni yapılanmalara gitmek ihtiyacı doğmuştur. Merkezi yönetim, yeni örgütlenmeler ve yasalarla mevcut sorunları çözmeyi amaçlamıştır. Birçok yasa değişiklikleri ile, bu ihtiyaçlara cevap verilmeye çalışılmıştır. İngiltere’de yerel yönetimlerde yapısal evrim niteliğindeki önemli yasalar ise şu şekilde sıralanabilir(Wilson; Game, 2011: 57):

1835 Belediyeler Yasası - İngiltere ve Galler'de başlangıç olarak 178 adet doğrudan seçilmiş belediyeler; belediye meclisi, belediye reisi, belediye meclisince seçilen alderman'lar tarafından idare edilecektir. İskoçya'da ise 1833 İlçe Reform yasası benzer reformlar getirmiştir.

1888 Yerel Yönetimler Yasası - İngiltere ve Galler'de seçimle yönetime gelmiş 62 ilçe kurulu ve 61 çok amaçlı belediye ilçe kurulları kurulmuştur. Buna İskoçya'da, Yerel Yönetimler Yasası (1889) eşlik etmiştir. Londra için özel bir "London County" oluşturulmuş, ayrıca nüfusu 150.000'den fazla olan ve bazı eski şehirlere " County Borough" statüsünde özel bir konum tanınmıştır.

1894 Yerel Yönetim Yasası - Yasa, ilçe kurulları bölgelerinin kapsamında kentsel ve kırsal bölgelerde ve ilçeleşmemiş kent kurulları dahil olmak üzere 1,270 ten fazla kurulda yürütmeye girmiştir. Bu yasa ile oluşturulan şehir ve kırsal ilçe meclislerinde, görevler seçilmiş konseylerin kontrolüne verilmiştir. İskoçya'da ise bu yasaya denk olarak, 1900'da Kent Yasası çıkarılmıştır.

1899 Londra Yönetim Yasası - 28 Metropol İlçe Kurulu, yerel yönetimlerin modern yapısını tamamlamıştır.

1929 Yerel Yönetimler ve Yerel Yönetimler (İskoçya) Yasası - Yoksulları koruma kurulları kaldırılmış ve sorumlulukları yerel otoritelere transfer edilmiştir.

1945 yılından sonra Yerel Yönetimlerin fonksiyonlarında önemli değişikliklere gidilmiştir. Eğitim, sağlık, planlama, itfaiye gibi bazı hizmetler küçük birimlerden alınarak daha büyük yerel birimlere verilmiştir. Elektrik, gaz, hastane yönetimi gibi bazı hizmetler ise merkezi yönetimlere ve özerk kuruluşlara verilmiştir.

1963 Londra Yönetim Yasası - Yasa, 1965'ten itibaren Londra'nın iki aşamalı yapısından bölge kentleri kapsayacak nitelikte genişletilmiştir: Stratejik Büyük Londra Kurulu (GLC), 33 ilçe ve İç Londra Eğitim Otoritesi (ILEA) kurulmuştur. Bu düzenlemeler sonucunda yerel yönetimlerin görevleri ve merkezi yönetim ile ilişkileri açısından karmaşık bir yapı ortaya çıkmıştır.

1970 yılında iktidara gelen Muhafazakar Parti; 1972 yılında yürürlüğe koyduğu Yerel Yönetim Yasası ile yerel idare birimlerini birleştirerek sayılarını azaltmıştır.

1972 Yerel Yönetim Yasası - İngiltere ve Galler'de ilçe belediyeleri yürürlükten kalkmış ve 1974'ten itibaren iki aşamalı bir yapı faaliyete girmiştir: 47 ilçe 333 metropoliten olmayan bölgeyi ve 6 metropoliten, 6 ilçe ve 36 bölgeyi kapsamalarına dahil etmiştir. Parish'lerin ise, sayıları azalmakla birlikte varlıkları korunmuştur. Günümüze kadar yapı ve fonksiyon olarak değişikliğe uğrayan eyalet, şehir ve kilise bölgeleri (parish) son şeklini 1972 tarihli Yerel İdareler Yasası ile almıştır.

1972 Yerel Yönetim Yasası (Kuzey İrlanda) - Yasa; 73 otoritenin yerine oranları temsil edecek biçimde seçilmiş, 26 tek aşamalı bölge kurulunu yürürlüğe sokmuştur.

1973 Yerel Yönetimler Yasası (İskoçya) - Genellikle iki aşamalı olan bir şekilde, Mayıs 1975'ten itibaren yürürlüğe girmiştir. 9 ilçe ve 53 bölge kurulu, 3 ada kurulu, 1929'dan beri yürürlükte olan 400 otoritenin yerini almıştır.

1980-90'lı yıllarda yerel yönetimlerin yapılarında önemli değişiklikler yapılmıştır. Geçirdikleri değişim sonucu geleneksel güçlü yerel yönetim imajından oldukça uzaklaşmışlardır. Gittikçe merkezileşen, sıkı biçimde denetlenen, sözleşmelerle işleyen bir sistem oluşturulmuştur. Görev düzenlemeleri ve yerel sistem kademeleri azaltılarak, Galler, İrlanda ve İskoçya'da sistem tek kademeli hale getirilmiştir. İngiltere'de ise sistem aynı kalmakla birlikte, meclisler yeniden düzenlenmiştir.

1985 Yerel Yönetim Yasası - 1985 yılında Muhafazakar Parti hükümeti, Londra ve beş büyükşehir yönetimini yüksek maliyetli ve düşük etkinliktli oldukları gerekçesiyle feshetmiştir. Büyük Londra Kurulu (GLC) ve 6 İngiliz metropoliten ilçe kurulu devre dışı bırakılmıştır. Bu görevlerin bir kısmı, büyükşehir belediyeleri dahilindeki küçük belediyelere verilmiş ve hizmet alanlarının bir kısmı ise merkezi idareye veya özerk kuruluşlara devredilmiştir. İç Londra Eğitim Otoritesi (ILEA) ise Nisan 1990'dan sonra kaldırılmıştır. Çıkarılan yasalar yerel meclislerin hizmetleri doğrudan sağlama fonksiyonunu zayıflatmış, satın alma ve denetim fonksiyonunu güçlendirmiştir.

1994 Yerel Yönetim Yasası (İskoçya ve Galler) - 1996'da İskoçya ve Galler'deki 32 ve 22 birleşik kurulun yerine, iki aşamalı sistemlerin yerine "Region" adı altında tek kademeli bir yönetim sistemi kurulmuştur. Buna paralel olarak 46 yeni İngiliz birleşik kurulu, kanuni düzenlemeler ile 5 ilçe ve 58 bölge kurulunun yerine getirilmiştir. Metropoliten bölgelerin kaldırılmasından sonra, yapılan idari bölümlenme ile bölge ve il meclisleri şeklindeki kademelenme devam etmiştir. Bazı hizmet alanlarında ise, bölgesel nitelikli ortak idareler kurulmuştur.

Kuzey İrlanda ise, diğer bölgelerden ayrı bir şekilde yönetilmektedir. Yerel yönetim teşkilatı 29 il, 75 ilçe, 5 belediye meclisinden oluşmaktadır. Meclis üyeleri, beş yılda bir yapılan yerel seçimlerle belirlenmektedir. 1972 yılından itibaren, merkezi idare'nin ve Kuzey İrlanda Ofisi'nin doğrudan yönetimine girmiştir. Bölge meclisleri sağlık, eğitim, planlama, konut, ulaştırma gibi hizmetler, şehir meclisleri ise çevre, sağlık denetimi, çöp toplama gibi konularda yetkilidirler.

1999 Büyük Londra Otorite Yasası - Birleşik Krallık, 2000 yılında ilk kez doğrudan olarak seçilmiş belediye başkanına ve 25 üyeli bir meclise olanak vermiştir.

2009 Yerel Yönetim ve Kamunun Sağlığa Katılımı Yasaları - İlave olarak 7 ilçe ve 37 bölge kurulları yerine 9 İngiliz birleşik kurulu kurulmuştur.

2010 Yerel Yönetim Yasası - Yerel yönetimler; yeni özgürlükler ve esneklik, bireyler ve toplum için daha fazla hak ve güç, daha etkili ve demokratik planlama yapmak için reform, konutlandırma ile ilgili yerel kararlar almasını sağlamak olarak dört başlıkta toplanan iyileştirmelere sahip olmuşlardır. (hhhp://www.services.parliament.uk/Acts/2010/localism)

3. İNGİLTERE'DE YEREL YÖNETİMLERİN YAPISI

İngiltere'de yerel yönetimler belirli bir yerleşim alanı, belirli bir bölge veya mahallin yerleşikleri ile ilgili konularda, parlamento tarafından kendilerine verilen yetki ve görevlere göre faaliyet gösteren ve seçilmiş yerel organlar tarafından idare edilen kuruluşlardır. Tamamen parlamento tarafından oluşturulurlar ve parlamento sınırlarını değiştirme ve ortadan kaldırma yetkisine sahiptirler. Her bakanlık kendi hizmet alanını, bölge ya da alt düzeylerde örgütlemiştir. En önemli özelliği belli bir düzeyde yargı yetkisini kullanma hakkına sahip olmalarıdır. Yerel yönetimlerin bugünkü mevcut yapısı büyük oranda 1972'de yapılan ve 1 Nisan 1974'de yürürlüğe konulan Yerel Yönetimler Yasası ile 1986 yılında yapılan düzenlemelerle oluşturulmuştur. Mevcut yerel yönetim birimlerinin sayısı azaltılarak, üç sınıflı bir sistem oluşturulmuştur. Bu sınıflamaya göre birinci kademe il, ikinci kademe bölge, üçüncü kademe ise köydür. Ayrıca bu kademeler metropoliten olup olmadıklarına göre sınıflandırılmışlardır. Büyük Londra Yönetimi ise ayrıca düzenlenmiştir. (Wilson & Game, 2011: 57)

1980'li yıllar tüm Avrupa ülkelerinde olduğu gibi, İngiltere'de de yerel ve bölgesel yönetimlerin dönüşüm geçirdiği ve yeniden düzenlendiği yıllardır. Uygulanan Neo-Liberal politikalar çerçevesinde İngiltere'de Thatcher hükümeti yerel yönetimleri verimsiz ilan etmiş, yetki ve görevlerinin özelleştirilmesi veya merkezileştirilmesi ile ilgili yasal düzenlemeler yürürlüğe koymuştur. Merkezi idarenin müdahalesi ve giderek artan merkezileşme eğilimleri, yerel yönetimlerin ve faaliyet alanlarının daraltılması sonuçlarını ortaya çıkartmıştır. (Nashold, 1996:136) Bu yıllardan sonra; devletin hizmetleri sağlama rolü hizmetlerin üretiminden, hizmetlerin temel alıcısı durumuna gelmesidir. Finansman yönteminde devlet bazı yetkilerini doğrudan kullanıcılara devretmiştir. (Le Grand, 1993: 87)

1990'lı yıllar dünyada hızla yükselen küreselleşme ve bütünleşme süreçleridir. Avrupa Birliği'nin kurumsal yapısında değişikliklere yol açacak önemli düzenlemeler de bu döneme rastlamaktadır. 1992 Maastrich Antlaşması, 1994 ve 1996 yıllarında Avrupa Parlamentosu'nun düzenlediği konferanslarda yerel yönetimlerin önemi ve daha demokratik ve dayanışma içindeki bir Avrupa Birliği'ne katkı yapmaları vurgulanmıştır. Yerel ve bölgesel yönetimlere daha çok kaynak aktararak, özerkliklerinin artırılmasını öngören "Subsidiarity" Yerindenlik ilkesi ile yerel toplumlarda yaşayan insanların, hak ve hürriyetlerinin korunması sağlanabilecektir. (Kırchner, 1997: 73)

Büyüyen Avrupa Birliği yapısına bir çerçeve getirmek, Yerindenlik İlkesini Avrupa Birliği ölçeğinde desteklemek amacıyla Beyaz Kitap hazırlanmıştır. 1994 yılında yayınlanan Kamu Görevlileri Beyaz

Kitabı ile süreklilik ve değişim, 1995 yılında yayınlanan Süreklilik ve Değişimi İleri Taşımak isimli kitaplardan oluşmaktadır. (http://ec.europa.eu/governance/white_paper/index_en.htm)

2002 yılında başlayan Avrupa Konvansiyonu sürecinde; Avrupa Anayasası ve Lizbon Anlaşması ile bir taraftan Avrupa Birliği kurumlarının yetkileri artırılarak güçlendirilmiş, diğer taraftan yerel yönetimlerin güçlendirilmesi sağlanmıştır. Avrupa Birliği merkezi yönetim, bölgesel ve yerel yönetim düzeyleri tanımlanarak, merkezi yönetim, birlik kuruluşları, yerel yönetimler, bölgesel yönetimler bir arada sınırlanarak, aralarında bir hiyerarşi olmadığı vurgulanmaktadır.

2004 yılında Roma'da imzalanan Avrupa Birliği Anayasası metni ve ekli protokollerde yer alan düzenlemeler, yerel ve bölgesel yönetimlerin daha aktif katılımını sağlayacak düzenlemelere yer vermiştir. (Kösecik, 2006:31) 2007 yılında imzalanan Lizbon Anlaşması'nda da yerel ve bölgesel yönetimlerle "subsidiarity" ilkesine vurgu yapılarak bu yönde yeni düzenlemelere gidilmiştir. (www.eu-newgov.org/database/DOCS/P19aD13_regional_subsidarity_begg.pdf)

Yerel hizmetlerin sunulmasında yerel yönetimlerin özel ve kamu sektörü ile gönüllü kuruluşlarla paylaşılan yetkisini ifade etmek için "yerel yönetim" kavramı kullanılmaktadır. Devam eden süreçte dışsal etkiler de, yerel yönetimleri yapısal değişikliklere zorlamıştır. (Goldsmith, 1993:684) AB gelişim çizgisi içinde, yerel ve bölgesel yönetimlere daha fazla önem vermekte ve yeni düzenlemeler yapmaktadır. (Toth, 1992:107) Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartında; "kamu sorumlulukları, genellikle ve tercihen vatandaşa en yakın birimler tarafından kullanılacaktır" ifadesi yerindenlik ilkesine vurgu yapmaktadır.

Birliğin getirdiği düzenleyici kurallar çerçevesinde, 1994'te dokuz adet bölge yönetimi kurulmuştur. Bunların temel işlevi, yerel toplulukların ihtiyaçlarına yönelik hükümetin etkili politika geliştirmesini desteklemektir. 1998'de sekiz adet bölge kalkınma ajansı ve bölgesel kurullar oluşturulmuştur. Bölge Kalkınma Ajansları yasası ile bu ajanslara ulaştırma, çöp, konut, kültür ve turizm gibi alanlara yönelik bölgesel stratejileri belirleme görevi verilmiştir. Özel sektörün etkinliği sözleşmeler, franchise ve gönüllü hizmetlerde yapılan kurumsal düzenlemelerle arttırılmıştır.

1990 yılına kadar yerel yönetimlerin görev alanlarında daraltmalara gidilmiş, yerel yönetimler birçok yetki ve sorumluluklarını yerel ve bölgesel düzeyde örgütlenmiş olan yarı resmi toplum kuruluşu veya yarı bağımsız hükümet dışı organizasyonlar olarak tanımlanan "Quango" ve ajanslarla paylaşmaya başlamışlardır. (Skeltcher, Weir & Eilson, 2000:1) Sivil Toplum Kuruluşları ise; hükümetten bağımsız olarak çalışan kuruluşlar olarak, merkezi yönetim ve yerel yönetimler ile işbirliği içinde çalışmakta ve büyük önem atfedilmektedir Çok sayıda organizasyon ve gönüllü toplum, ekonomiye, çevre ve insan sağlığına çok önemli katkılar yapmaktadır. "UK Civil Society Almanac" (NCVO,2010) rakamlarına göre; İngiltere'de "Sivil Toplum" 2008'de, 900.000 Organizasyon ve 1,6 milyar işgücü ile toplam 157 milyar sterlin gelir elde etmiştir. 171.000 Gönüllü ve Toplum Grubu, 35,5 milyar sterlin gelir elde etmiştir. 668.000 çalışanın, %68'ini kadınlar oluşturmaktadır ve % 63'ü tam zamanlı olarak çalışmaktadır.

Gelirlerin diğer kısmı 13,1 milyar sterlin bireylerden gelmiştir, 12,8 milyar sterlin (% 36) hükümet kaynaklarından gelmiştir. Hükümet fonlarının neredeyse yarısı, yerel yönetimlere aittir. Gönüllü ve Toplum Kuruluşlarının (VCGs) yarısından fazlası “mikro-organizasyon” adı verilen küçük kuruluşlardır ve yıllık gelirleri 10.000 sterlinden daha azdır. 438 büyük organizasyon ise sektör gelirinin % 44'üne sahiptir. ([http:// www.ncvo-vol.org.uk/almanac](http://www.ncvo-vol.org.uk/almanac) 2010)

4. YEREL YÖNETİM BİRİMLERİ

Günümüzde İngiltere’de, başlıca seçilmiş yetkili yerel yönetimler sayısı 354’tür. Galler’de 22 ve İskoçya’da 32 başlıca yerel yönetim bulunmaktadır. (Wilson & Game, 2011: 86)

4.1.İl (Country)

Yerel yönetim birimlerinin ilk kademesi ve en geniş olan il (county) bir şehri, bir yerleşim birimini ifade etmek değil; içinde birçok şehri bulunduran geniş bir bölgeyi ifade etmektedir. İllerin bir mahalli idare biçimini alması, 1888 tarihli Mahalli İdareler Kanunu ile sağlanmıştır. (Çoker, 1970:2 6)

1972’de çıkarılan ve 1974’ten itibaren yürürlüğe konulan kanunla sayıları 47’ye (39 il İngiltere’de ve 8 il Galler’de) düşürülmüştür. 1974 yılı düzenlemesi ile ana kentlerde özel statüye sahip 6 adet metropoliten il kurulmuştur. Ancak 1986 düzenlemesi ile toplam il sayısı tekrar 47’ye düşürülmüştür. (Yıldırım, 1990:175) Günümüzde iller sadece metropoliten olmayan alanlarda mevcuttur. Metropoliten alanlarda ve Londra’da ikinci kademe birimleri olan bölge ve belediyeler mevcuttur. İl yerel yönetiminde il meclisleri oluşturularak yerel hizmetlerin yönetimi bu meclisler tarafından sağlanmaktadır.

4.2.Bölge (District)

Bölgeler, iller içerisinde yer alan ve belli ölçülere göre bölünerek oluşturulmuş alt kademe yerel yönetim birimidir. 1972 yılında yapılan düzenlemeden önce mevcut olan belediyeler (non-county boroughs), şehirsal bölgeler (urban districts) ve kırsal bölgeler (rural districts) kaldırılarak yerine bölge meclisleri geçmiştir.

Metropoliten il meclislerinin yetki ve görevleri, 1986 yılında yapılan düzenleme ile 36 bölge meclisine dağıtılmıştır. Bölge meclislerinin görevleri, daha çok halkın günlük yaşayışı ile doğrudan ilgili yakın çevre hizmetleridir. Bölge meclisleri; metropoliten alanlarda tek kademeli yerel hizmetlerden doğrudan sorumlu birimler ve metropoliten olmayan alanlarda ise, il sisteminin ikinci kademesi olarak yapılandırılmıştır. (Kavruk, 2002:112)

4.3.Köy (Parish)

Bölgeler içerisinde yer alan ve 200'den fazla seçmene sahip küçük yerleşim bölgelerinde yerel hükümetin en küçük idari birimidir. 1972 düzenlemesine göre 200 seçmene sahip olan yerlerde Parish meclisleri oluşturmak zorunlu iken daha az seçmene sahip olan yerler Parish Meclisi oluşturmada serbesttirler. Bu yerlerde Parish Meetings adı verilen toplantılarda halk yılda en az bir kez bir araya toplanarak karar almaktadır ve tüm seçmenlerden oluşmaktadır. Bir meclisin üst sınırı belirtilmemekle birlikte en az beş üyesi bulunur ve yılda en az dört kez toplanmak zorundadır. (Padfield & Byrne, 1987:339)

4.4. Büyük Londra Yönetimi (Greater London Authority)

1960'ların başlarında; genel olarak tüm İngiltere yerel yönetimleri, değişen şartlara göre bazı yetersizlikler göstermekteydi. Bunların başlıcaları; çok sayıda hiyerarşik yerel yönetimin bulunmasının yol açtığı, bürokratik yapının hantallaşması, kır ve kent yönetimlerinin yol açtığı çekişme ve kaynak israfları, her büyüklük için farklı yapıda yönetimin gerekmesi, büyük kent alanlarındaki yetki karmaşası, bazı büyük kentsel yerel idarelerin sınırlarının yetersiz kalması ve eskimesidir. Örneğin Londra İl İdaresi (LCC) diye anılan eski Londra kent yönetimi, kırsal alanı içine almadığı gibi kent sınırları da yetersiz kalmıştı. Londra, metropoliten alanının büyüklüğü, fonksiyonlarının çeşitliliği ve uluslararası bir merkez olması göz önünde bulundurularak, 1963 yılında yapılan düzenlemede Büyük Londra Meclisi (Greater London Councils) kurulmuştur. GLC'nin kuruluşu 1965 yılında tamamlanmıştır. Londra dışındaki İngiltere yerel yönetimlerinin reorganizasyonu ise, başkanın adı ile anılan Redcliffe – Maud Komisyonu tarafından yapılan çalışmaların 1970 yılında tamamlanarak, 1972 yılında yürürlüğe girmesiyle gerçekleşmiştir. (Maud & Wood, 1976: 12)

Büyük Londra Yönetimi (GLC) 1985 yılında çıkarılan bir yasayla, 1986'dan itibaren geçerli olmak üzere dönemin muhafazakar partisi tarafından kaldırılmıştır. Hükümet, yerel yönetim harcamalarını kısma amacının bir yansıması olarak, Birmingham, Leeds, Manchester, Newcastle, Liverpool ve Sheffield gibi 1974'de kurulan diğer metropoliten yerel yönetimleri de aynı yasa çerçevesinde feshetmiştir. Gerekçe olarak; yerel yönetimlerin harcamalarının önemli oranda artma eğiliminde olduğunu, bu yerel yönetimler tarafından yapılan hizmetlerin metropoliten alanlardaki alt yerel yönetimler tarafından daha etkin ve verimli sağlanabileceğini ileri sürmüş ve yoğun eleştiriler ve muhalefet kampanyasına rağmen yasa yürürlüğe konulmuştur. (Flynn, Leach, & Vielba, 1985: 11) Liberal ekonomik politikalara öncelik veren Muhafazakar Parti iktidarı, yerel yönetimlerin toplam harcamalarını kısma çalışmış ve bu yönde yerel yönetimlerin gelir ve giderleri üzerinde sıkı bir kontrol, bazı yerel hizmetlerin özelleştirilmesi gibi radikal politikalar uygulamaya başlamıştır.

İşçi Partisi 1 Mayıs 1998'de yapılan genel seçimlerde iktidara gelmiştir. Seçim bildirgelerinde taahhüt ettikleri şekilde, 1999 yılında yapılan referandumla Londra Büyükşehir Belediye Yasası (Greater London Authority Act) onaylanmış ve tekrar Londra Büyükşehir Belediyesi kurulmuştur. Bu düzenleme

ile Londra Büyük Şehir Belediye Meclisi doğrudan seçilen bir belediye başkanı ve 25 üyeden oluşmaktadır (Köseçik, 2000: 73) Kuruluş kanununa göre Greater London Council'in (GLC) başlıca görev anahatları; Londra'nın gelişmesi için kapsamlı bir plan yapılması ve stratejik politikaların belirlenmesi, etkin bir haberleşme, ulaşım ve trafik sisteminin kurulması, Londra'da yaşayan tüm nüfusa iyi kalitede konut sağlanması veya sağlanmasına yardımcı olunması, sağlık ve güvenlik hizmetlerinin yerine getirilmesi, Londra'daki dinlenme ve eğlenme imkanlarını arttırarak bunların halka en elverişli biçimde sunulmasıdır. (Çezik, 1980:9)

5. YEREL YÖNETİMLERİN HİZMETLERİ VE GÖREVLERİ

İngiltere'de yerel yönetimler kendilerine kanunla verilmiş yetki ve görevleri yerine getirip, kullanabilmektedirler. Kamu hizmetlerinin, merkezi ve yerel yönetimler arasında objektif bir biçimde paylaşılmasını sağlayacak kesin bir kural yoktur. Ancak uygulamada yönetimlerce uygulanmasına izin vermekte veya uygulanmasını istemekte ve hiçbir yerel yönetim birimine kanuni yetkilerini aşmak imkanı verilmemektedir.

Yerel yönetimler zamanla önemli hizmetlerdeki sorumluluklarını kaybetmelerine rağmen kişisel sosyal hizmetler, eğitim, konut ve şehir planlaması gibi vatandaşların yaşamlarıyla yakından ilgili yeni ve daha fazla sayıda sorumluluk kazanmıştır. (Jones,1991:167) Nitekim yerel yönetimler gaz, su, elektrik gibi bazı ekonomik içerikli kamusal hizmetlerin sağlanmasındaki fonksiyonlarını yitirirken işsizlik, yoksulluk, yardımı, eğitim, konut, sağlık gibi önemli sosyal hizmetlerde görev üstlenmeye başlamışlardır. (Cochrane, 1993: 11) Yapılan düzenlemeler sonucunda yerel yönetimler, iş veren ve işi yapan kurumları denetleyen, işbirliği yapan kuruluşlar olarak yeniden şekillendirilmiştir.

5.1.Yerel Yönetimlerin Başlıca Hizmet Alanları:

5.1.1. Sosyal Hizmetler

Eğitim, kreş sağlanması, anaokulu, gençlik, toplum eğitimi ve yetişkin eğitimini de içerip, zorunlu eğitimden daha fazlasını kapsamaktadır. Yasal temeli 1944-1945 yılında atılmış olan eğitim hizmetleri aynı zamanda okullarda yemek, süt, burs sağlanması ve özürü eğitimi gibi konuları da kapsamaktadır. 1980'den beri merkezi-yerel dengesi temelden değişmiştir. 1988 Eğitim Reform Yasası'na kadar yerel yönetime yetki devreden, her yıl farklı bir yasa uygulanmıştır. 2006 Eğitim ve Denetleme yasası ile daha yüksek standartlar kabul edilmiş ve İsveç okul sisteminden ilham alınan 2010 Akademi Yasası, birinci ve ikinci derecedeki okulların, akademi statüsüne geçebilmesi için yerel yönetimlerin görüşünün alınmasını gerekli kılmıştır. Son yıllardaki yasal değişiklikler ile ailelerin ortaöğretim düzeyindeki rolü genişletilmiştir. Okulların yönetiminde, ağırlık okul kurullarına verilmiş ve velilere daha fazla söz hakkı sağlanmıştır. Gençlerin, özürülerin mesleki eğitimi, kimsesizlere yer temini gibi konuları kapsayan 2004 Yasası, 1970 Yerel Otorite Sosyal Hizmetler Yasasını yürürlükten kaldırmıştır. Bu yasa ile var

olan hizmetler yeniden tasarlanarak, yerel otorite bütçesi yeniden yönlendirilmiş ve 2010/2011 yılında, Sosyal Bakım Reformu ile bu bütçe 240 milyon sterline çıkarılmıştır.

Kültür, eğlence ve spor hizmetleri olarak; tiyatro, müze, kütüphane, spor tesisleri, park ve bahçelerin yapımı ve bakımı gibi hizmetler il ve bölge meclislerinin ortak görevleri arasındadır. (Wilson & Game, 2011:128)

5.1.2. Koruma Hizmetleri

Merkezi bir polis teşkilatı bulunmayan İngiltere’de, 1946 yılındaki yasa ile küçük birimlerdeki teşkilatlar kaldırılarak, bölge sınırları içine alınmıştır. 1990 yılına gelene dek, polis hizmetleri yerel yönetim hizmetleri içindedir. Londra Büyükşehir Yönetiminde (GLA) ise polis teşkilatı doğrudan içişleri bakanlığına bağlı olarak çalışmakta iken, 2000 yılında GLA’nın sorumluluğuna verilmiştir. İngiltere’de polis teşkilatının sorumluluğu il meclislerine aittir. Hizmetler diğer meclislerle benzer şekilde, üçte ikisi meclis üyelerinden, üçte biri de yargıçlardan oluşan polis komiteleri tarafından yürütülmektedir. (Wilson & Game, 2011:137)

1930’ların sonlarına gelene dek yerel yönetimlerin itfaiye hizmetleri oluşturmaları, Londra dışında zorunlu değildi. İkinci Dünya Savaşı sırasında, yerel hizmetler Ulusal İtfaiye Hizmetleri’ne dönüştürüldü. 1947 Yasası ile tekrar yerel yönetimlerin kontrolüne girdi. 1972 ve 1973 Yerel Yönetimler yasaları ile ortak çalışmalarını zorunlu hale getirildi. 2004 yılında Yangın ve Kurtarma Hizmetleri olarak yasa güncellendi. Aynı yıl 1948’de bazı yerel yönetimlere yetki veren, daha sonra 1986’da kaldırılan Sivil Savunma Anlaşması, Acil Planlama başlığı altında, olasılık planlama, risk değerlendirme, halkı uyarma gibi görevleri kapsayarak yürürlüğe konuldu.

5.1.3. Altyapı, Çevre ve Halk Sağlığı Hizmetleri

Karayolları, taşımacılık ve trafik yönetimi gibi hizmetler merkezi yönetim, il ve bölge meclisleri arasında en çok paylaşılan hizmetlerdendir. Gıda kontrolü, çöp toplama ve imha, hava kirliliği, işyerleri denetimi gibi konular bölge ve metropoliten bölge meclislerinin sorumluluğu altında ve diğer temizlik işleri bölge ve iller tarafından paylaşılmıştır. İlgili bakanlık ana yolları üstlenirken, il meclisleri, birimsel meclisler (unitary), metropoliten bölgeler’ler ve Londra’da ilçeler ve GLA diğer başlıca ve ikincil yolların sorumluluğunu üstlenmektedir. Diğer otoyol yapımı, bakım onarımları, trafik yönetimi, sokak temizliği hizmetleri bölge meclislerin sorumluluğundadır. (Wilson & Game; 2011: 142)

Sağlık hizmeti; İngiliz Sağlık Bakanlığı’na bağlı, Ulusal Sağlık Hizmetleri (NHS) tarafından yönlendirilmektedir. NHS sağlık sektöründeki birçok hizmetini, hastalardan ücret almadan sürdürmektedir. 2011 bütçesinde en büyük ödenek (126 Milyar pound) sosyal güvenliğin ardından, sağlık sektörüne ayrılmıştır. (www.hm-treasury.gov.uk)

Temiz su, sağlıklı barınma, yiyecek denetimi, bulaşıcı hastalıkları tedavi konularını kapsayan Halk Sağlığı Anlaşması, 1870'lerde yürürlüğe girmiştir. 1940 yılında Ulusal Halk Sağlığı hizmetleri yürürlüğe girmiştir. 1948 ve 1974' de bazı fonksiyonlarını kaybetmelerine rağmen, çevre sağlığı konusunda yerel yönetimler önemli görevler üstlenmişlerdir. Su ile ilgili hizmetleri yerine getirmek üzere bölgesel su otoriteleri kurulmuş ve daha sonra bu hizmetler özelleştirilmiştir. 2004, 2005, 2007 ve 2010'da yürürlüğe giren sağlık programları ile bu hizmetlerin çerçevesi genişletilmiştir. NHS plan hedefleri kapsamında, hastane bekleme sürelerinin azaltılması amacıyla hastaların yurtdışında tedavi seçeneği değerlendirilerek, maksimum 3 saatlik uçuş mesafesi sınır alınarak Fransa, Almanya ve Belçika'ya gönderilmişlerdir. NHS'in yerel komisyonu olan Primary Care Trusts (PCTs) yurtdışı sağlık hizmeti tedarikçileri ile iki taraflı anlaşmalar yapma, hastaların Avrupa Ekonomik Alanı (EEA)'nın dışında tedavi görmesini onaylamakla yetkilendirilmiştir. (www.nhs.uk)

Sağlık hizmetleri 1974 yılına kadar yerel meclisler tarafından yürütülmüş, bu tarihten sonra özel sağlık kuruluşlarına devredilmiştir. Muhafazakar hükümet, 1980 ve 1988 yılında iki ayrı yasa ile merkezi yönetim düzeyindeki hizmetlerde açık ihale sistemi uygulamaya koymuştur. 1986 yılına kadar tüm sağlık hizmetlerinin % 68'i ihaleye açılmış ve %20'si özel sektör tarafından kazanılmıştır. (Walsh, 1995:134)

5.1.4. Diğer Hizmetler

Konut yapımı, İngiltere'de yerel yönetimlere verilmiş bir görevdir. Büyük konut alanları için yerel yönetimler, bağımsız şirketler kurmaktadırlar. Bu şirketlerin yönetim kurullarında yerel yönetimin, merkezi yönetimin ve özel sektörün temsilcileri bulunmaktadır. Mali denetim, yerel idare tarafından yapılmakta ve parlamentoya karşı sorumlu bulunmaktadır. Konut alanları yapımı, yerel yönetimlerin öz kaynaklarından, merkezi idarenin ek yardımlarından ve özel sektör imkanlarıyla yapılmaktadır. Kent içi alanlarda, arsalar, yapılan konutların dağıtımı, kira ve satma şartlarının belirlenmesi, kiraların toplanması, yıllık bakımlarının yapılması, boşalan konutların kiraya verilmesi görevleri yerel yönetimlere aittir. Genellikle düşük gelir gruplarına kamu, üst gelir gruplarına ise özel sektör konut yapmaktadır. 1979 yılında, çıkarılan bir yasa ile GLC konut yapma işinin önemli bir kısmını yerel yönetimlerle devretmiş, ancak merkez Londra'daki konutların yönetimini elinde tutmaktadır. Aynı yasa ile yapılan konutların 1/3'ünün satılık olması hükmü getirilmiştir.

Yerel yönetimlerin hizmetlerinin özelleştirilmesi ilk defa 1980 yılındaki Konut Yasası ile gerçekleşmiştir.(Davis, 1996: 11) Yasa kiracılara, konutları indirimli olarak satın alma hakkı vermiştir. Böylece yerel yönetimlerin yetkilerinin halka devredilmesi ve bürokrasinin azaltılması amaçlanmışsa da, 1987 yılına kadar konut stokunun sadece % 10'u satılabilmektedir.(Pickvance,1991:70) Sayıları az olan başarılı örneklerin dışında, konut hizmetlerinin yerelleştirilmesi politikası yeteri kadar başarılı olamamıştır. (Lansley, Goss & Wolmar,1989:101) 2004'de, 500.000'den fazla satış gerçekleşerek stok ancak 3 milyonun altına düşebilmiştir. (Wilson& Game, 2011:146)

İngiltere’de yerel yönetimler, 150 yıldan beri kütüphane hizmetleri sağlamaktadır. 1919’a kadar önemli bir miktar tahsisat ayrılmamıştır. 1964 Halk Kütüphaneleri ve Müze’ler Yasası ile kapsamlı ve etkili halk kütüphane hizmetleri onaylanmıştır. 1990’dan itibaren; kütüphane sayıları giderek azalmasına rağmen, açık saatler, kitap stokları, elektronik ve diğer stoklar artmıştır. (Davies, 2008: 22)

Sanat, eğlence ve boş zaman aktiviteleri gibi hizmetler meclislerin isteğine bağlı olarak; farklı şekillerde ve farklı önceliklere göre ve farklı standartlarda sağlanmaktadır. Müzeler, sanat galerileri, konser salonları, spor tesisleri, turizm geliştirme gibi hizmetler bu kapsamda değerlendirilmektedir. GLC; tiyatrolar, konser salonları, sanat galerileri, sergi salonları, müzeler, park ve bahçeler, spor tesisleri gibi mekanları sahip sıfatı ile yönetir ve bakımını yapar. Tüm turistik tesisler denetimi altındadır. (Wilson & Game, 2011: 149)

Özel sektöre eğitim, sağlık, konut gibi hizmetlerin sağlanmasında yer verilmiş ve kamu özel sektör rekabetine olanak sağlanmıştır. Ancak eğitim, sağlık gibi hizmetlerin finansman ve yerine getirilme sorumluluğunun, ağırlıklı olarak kamu yönetimi birimlerinde kaldığı görülmektedir. Toplam öğrencilerin, % 7’si özel sektör okullarına gitmektedir ve nüfusun % 15’i özel sağlık sigortasına sahiptir. Sağlık hizmetlerinin büyük bir kısmı ulusal düzeydeki Milli Sağlık Departmanı tarafından sağlanmaktadır. (Rao, 1996: 5)

Yerel yönetimler; kamusal alanların bakımı, yolların bakımı, binaların temizliği, çöplerin toplanması, araçların bakımı, kantin ve catering hizmetleri gibi belirli hizmetlerin sağlanmasında ihale yöntemine başvurmak zorundadırlar.

Yerel yönetimde çalışanların % 58’i eğitim –öğretim hizmetlerinde, % 14’ü sosyal hizmetlerde, %8 ‘i de diğer hizmet alanlarında çalışmaktadır. (Local Authority Services) ([http:// www. lga.gov. uk/lga/aio/38686](http://www.lga.gov.uk/lga/aio/38686))

Gönüllü kuruluşlar kamu hizmetlerinin sağlanmasında giderek daha etkili hale gelmişler; devlet ve yerel yönetimler tarafından finansmanı sağlanmakta olan hizmetlerin, üretim ve halka ulaştırılmasında görev üstlenmişlerdir. Bu kuruluşların gelirlerinin %30 kadarını veya tamamını, kamusal yardımlar ve ücretler karşılayabilmektedir. (Flynn, 1996: 60)

Günümüzde yerel yönetimler, karmaşık bir organizasyonel mozaikin parçası haline gelmişlerdir. Yerel hizmetlerin sunulmasında; yerel yönetimlerin özel ve kamu sektörü ile gönüllü kuruluşlarla paylaşılan yetkisini ifade etmek için, “ yerel yönetişim” kavramı kullanılmaktadır. (Davis, 1996:9) Yönetim, temel olarak devlet kurumları ile ilgili iken; Yönetişim kavramı, birçok devlet dışı aktörün ve ajansın karıştığı, daha çok süreçlerle ilgili olan bir kavram olarak kullanılmaktadır.

Yerel yönetimler ayrıca, yeni paradigma olarak görülen ortaklıklar yolu ile toplumun daha eğilimli grupları ve dezavantajlı çocuklar, yaşlılar ve engellilerin sorunlarını aşmak için politika yapmak ve

hizmet dağıtmaktadırlar. 2000 yılından itibaren başlayan bu ortaklıkların başlıcaları: Yerel Stratejik Ortaklıklar (LSPs), Sürdürülebilir Toplum Stratejileri (SCSs), Yerel Bölge Anlaşmaları (LAAs), Çoklu Bölge Anlaşmaları (MAAs)dır. (Lowndes & Sullivan, 2004: 52)

6. YEREL YÖNETİMLERİN MALİ YAPISI

6.1.Harcamalar

Maliye Bakanı, hükümet bütçesini her yıl Mart ayında Bütçe Raporu (Budget Report) ile, bütçe hedeflerinin gerçekleşme durumunu ise her yıl Kasım ayında, Ön Bütçe Raporu (Pre-Budget Report) ile açıklamaktadır. İngiltere bütçesi, hükümetin uzun dönemli stratejilerini ve hedeflerini içeren “Ekonomik ve Maliye Strateji Raporu” ile her bir bütçe unsuru altında yapılacak çalışmaları gösteren “Mali Açıklama ve Bütçe Raporu”ndan oluşur. 2011 yılı rakamlarına göre; toplam harcamalar 710 milyar pound civarındadır ve 200 milyar pound sosyal güvenlik, 126 milyar pound sağlık, 89 milyar pound eğitim, 40 milyar pound savunma, 33 milyar pound Hukuk ve Güvenlik, 32 milyar pound sosyal hizmetler, 23 milyar pound soyal hizmetler, 24 milyar pound konut ve çevre, 23 milyar pound ulaştırma, ve 20 milyar pound'luk kısmı sanayi, tarım, istihdam harcamalarını oluşturmaktadır. İngiltere’de yerel yönetimlerin harcamalarının, kamu harcamaları içindeki payı 1975/6 ‘da % 35, 1989/90’da % 53, 1992/3 ‘de % 15 ve 2008/9 ‘da % 25 olarak belirlenmiştir.

Merkezi yönetim tarafından, yerel yönetimlere belirli alanlarda harcama yetkisi tanınmıştır. 2000 yılındaki yerel yönetim yasası ile yetki aşımı ilkesi esnetilerek ekonomik, sosyal ve çevre ile ilgili konularda, yasa ile kendilerine tanınmayan yeni fonksiyonları üstlenebilme olanağına sahip olmuşlardır. Yerel yönetimler, bütçelerinin % 60-70’lik kısmını sosyal harcamalara ayırmaktadır. Sosyal harcamalar insan gelişimine katkı sağlayan eğitim, sağlık, sosyal güvenlik ve kamu kolaylıklarından oluşmaktadır. (Wilson& Game, 2011:234) 2012/13 verilerine göre en fazla harcama % 24 (4.528 milyar pound) ile eğitim ve konut harcamaları %20 (3.731 milyar pound), ulaşım alanında gelmektedir. %32 (6.046 milyar pound) (www.gov.uk)

6.2.Gelirler

2011 yılı verilerine göre İngiltere’de toplam gelir 589 milyar sterlin olup; 158 milyar sterlin gelir vergisi, 101 milyar sterlin soysal sigorta, 48 milyar sterlin kurumlar vergisi, 26 milyar sterlin belediye konut vergisi, 46 milyar sterlin istihsal (excise) vergisi, 25 milyar sterlin işyeri vergisi, 100 milyar sterlin KDV ve 85 milyar sterlin diğer gelirlerden oluşmaktadır. (www.gov.treasury.gov.uk)

Yerel yönetimler, kanunların kendilerine verdiği yetki dahilinde vergi toplamakta ve bunları hizmetlerin görülmesinde harcamaktadırlar. Yerel yönetimlerin vergi gelirleri, mülkiyet esasına göre doğrudan yerel yönetimlerde toplanır. Bağışlar, emlak vergileri, borçlanmalar ve işletme kazançlarından oluşmaktadır. Yerel yönetimler, merkezi yönetimden özel ve genel amaçlı olmak üzere yardım alırlar.

Merkezi hükümet bağışları; 2011/12 döneminde toplam 33.606 milyar sterlin içinde, 7.170 milyar sterlin'lik kısmını oluşturmaktadır. 2012/13 Ekim dönemi itibariyle bu rakam toplam 19.042 milyar sterlin içinde, 8.481 milyar sterlin'dir.([http://www.capital_Expenditure_and Receipts_2012-2013_Final Outturn](http://www.capital_Expenditure_and_Receipts_2012-2013_Final_Outtun))

Özel amaçlı yardımlar amaçları dışında kullanılamaz, genel amaçlı gelirlerin kullanılması yerel yönetimlere bırakılmıştır. Yerel yönetimler arasında, mali standardın sağlanması amacıyla yapılan yardımlardır. Ayrıca yerel yönetimler; çevre, konut, kentleşme ve kamu refahının sağlanması amacıyla yaptıkları projeleri hayata geçirmek için yardım almaktadırlar.

Diğer bir gelir çeşidi, meclis vergisi adı altında, emlak vergisine benzeyen ticari ve sanayi tipi gayrimenkuller üzerinden alınan kazanç vergisidir. Hizmet karşılığı olarak alınan gayrimenkul kiralari, müze yüzme havuzu gibi yarı ticari faaliyetlerden elde edilen gelirler öz gelirlerini oluşturmaktadır. Yerel yönetimlerin gelirlerinin ortalama yarısı, gayrimenkul vergisinden oluşmaktadır. Yerel yönetim meclisleri, bu verginin oranını belirlemeye yetkili değildirler. Gayrimenkul vergisinin yükümlüsü, gayrimenkulü kullanandır. Bu vergi geliri, hizmetlerin en yüksek standartta sağlanmasında en önemli kaynaktır.

Yerel vergi gelirleri, toplam gelirin %30-40'ı civarındadır.(OECD, 2009, tablo A,132, p.19) Satış gelirleri, borçlanmalar, harçlar, resimler, özel finansal girişimler ise diğer gelir türlerini oluşturmaktadır. (Wilson; Game. 2011:206)

7. YEREL YÖNETİMLERİN DENETİMİ

İngiltere'de, yerel yönetimler parlamentonun denetimi altındadırlar. Parlamento yerel yönetimlerin örgütlenmesini, görev alanlarını ve sorumluluklarını, hizmet standartlarını değiştirebilir, yetki ve sorumluluklarını bir birimden diğer birime aktarabilirler. (Karasu, 2004:110) Bakanlıklar, kanunlarla yerel yönetimlere bırakılmış olan görev ve yetkilerin uygulanma ve kullanılma durumunu çeşitli yollarla denetleme olanaklarına sahiptirler. Bu denetim bir taraftan yerel idare hesaplarının denetlenmesi, diğer taraftan hizmetlerin belli bir standarda yükselmesini amaç edinen inceleme ve soruşturma, borç para alma kararlarının onaylanması, yol gösterici genelgeler çıkarılması, tüzük yayınlanması, yerel idare yönetmeliklerinin onaylanması ve devlet yardımlarının idaresi yolları ile yürütülmektedir. (Çoker, 1970: 17)

İngiltere'de 2000'li yıllardan itibaren kamu hizmetlerinin sunumunda esas alınmaya başlanan yeni yaklaşım, "En İyi Değer (Best Value)" rejimidir. Bu yaklaşım ile yerel yönetimlerin sağladığı hizmetlerde standart, kalite maliyet, etkililik, etkinlik ve tutumluluk amaçlanmıştır. Yerel otoritelerin tamamı bu uygulamaya dahil olmuşlardır. Bağımsız denetim kuruluşları, İngiltere Denetim Komisyonu ile birlikte yetki kullanma hakkına sahip olmuşlardır. (DETR, 1998)

8. YEREL KALKINMA

İngiltere’de bölgesel kalkınma amacıyla belirlenmiş 12 bölge bulunmaktadır. Bu bölgeler Güney Doğu, Londra, Kuzey Batı, Doğu, Batı Midlans, Yorkshire ve Humber, İskoçya, Güney Batı, Doğu Midlans, Galler, Kuzey Doğu ve Kuzey İrlanda’dır. Bölgesel kalkınma politikaları ve stratejileri; İş, Yenilik ve Yetenekler Bakanlığı (Department for Business, Innovation and Skills - BIS) ve Yerel Yönetimlerden Sorumlu Bakanlık (Department for Communities and Local Government) tarafından belirlenmekte, uygulama Bölgesel Kalkınma Ajansları ve desteklenen diğer meslek kuruluşları kanalıyla sürdürülmektedir.

AB Yerel Kalkınma Politikaları, yerel aktörler tarafından uygulanır. Yerel kalkınmada belediyelerin rolü çok önemlidir. Kent Yönetiminde yeni paradigma olarak, “Yerel Kalkınma Yönetimi” benimsenmiştir. Yerel Kalkınma; fiziki kalkınma, sosyal kalkınma, kültürel kalkınma, ekonomik kalkınma, siyasi kalkınma ve etkin belediye yönetimi olarak altı kategoride toplanmaktadır. Etkin belediye yönetimi; vatandaş odaklı yönetim, stratejik planlama, performans yönetimi şeffaf yönetim, iyi yönetim, toplam kalite yönetimi anlayışını içermektedir. (Luttz, 2009:213)

9. İNGİLTERE’DE BELEDİYE BAŞKANLIĞI YÖNETİMİ

9.1.Meclis

İngiltere’de bölge halkını ilgilendiren konularda yerel yönetimler söz sahibidir. Yerel yönetimler meclisleri tarafından yönetilmekte ve temsil edilmektedirler. Karar verme yetkisi, parlamentoya bağlı olan ve doğrudan seçilmiş üyelerden oluşan yerel meclislerde bulunmaktadır. Kısmî özerkliğe sahip olan meclis, politikanın kararlaştırılmasından ve uygulanmasından doğrudan doğruya sorumlu organdır. 400’e yakın yerel otoritede yerel topluluklar ve halk 20.000’in üzerinde seçilmiş meclis üyesi ile yaklaşık 700 farklı konu ile ilgilenmekte, üç milyona yakın istihdam olanağı sağlamaktadır Meclis üye sayısı, yerel idarenin nüfus sayısına göre belirlenmektedir. Meclis üyeleri tek dereceli seçimle dört yıllığına seçilmektedirler (Wilson & Game,2011: 36). Meclis üyeleri her yıl kendi aralarından birini meclis başkanlığına seçerler. Tüzel kişiliğe sahip olarak mal alıp satabilir, sözleşme yapabilir ve borçlanabilirler. Meclisler, komiteler biçiminde örgütlenirler ve temel görevleri, önemli politikaların tartışılarak belirlenmesidir. (Jones, 1991: 167-184)

9.2.Meclis Başkanı

Meclis başkanları, meclis içinden veya dışından, meclis üyeleri tarafından seçilmektedir. Meclis içinde temsil edilen her siyasi parti, başkanlığa aday gösterme hakkına sahip bulunmaktadır. Büyük şehir belediyeleri ve belediyeler dışında kalan il, şehirselsel bölge ve kırsal bölgelerde meclis başkanları,

meclis toplantılarına başkanlık ederler ve sosyal çalışmalarda prestij sahibi olarak şehri temsil ederler. Başkanların görevleri, yerel birimin büyüklüğüne göre farklılık göstermektedir

9.3.Komiteler

Yerel yönetim biriminde meclis mutlak yetki sahibi olmakla birlikte, isterse yetkilerin bir kısmını komitelere devredebilir. Komiteler genellikle 15-20 üye ile kurulurlar. Meclisler, hizmet alanlarına göre komiteler ve alt komiteleri aracılığıyla hizmetleri örgütlemektedir. Eğitim, sağlık, sosyal güvenlik, maliye, itfaiye, çocuk ve sosyal yardım komiteleri gibi kurulan komitelerin bir kısmı kanunla zorunlu tutulmuştur. Ayrıca yerel yönetimler kendi hizmet bölgelerinde genel veya özel amaçlı komiteler kurabilirler.

9.4.Belediye Başkanı

Kral tarafından kuruluş statüsünde belediye başkanına "Lord" ünvanı verileceği yazılmışsa, o belediyenin başkanına "Lord Mayor" denilmektedir. Bu unvan, sadece bir manevi üstünlük özelliği taşımaktadır. Bunun dışındaki birimlerde, yalnızca "Mayor" ünvanı kullanılmaktadır. Büyük şehir belediyeleri ve belediyeler dışında kalan il, şehirsal bölge veya kırsal bölgelerde ise "Chairman" ünvanı verilen belediye başkanlarının görevleri, yerel birimin büyüklüğüne göre farklılık göstermektedir. Büyük birimlerde sosyal görevler büyük bir ağırlık ve öncelik kazanmaktadır. Belediye Başkanlarının statüsü, daha çok semboliktir. Seçilmiş Belediye Başkanlarının görevleri; politik liderlik sağlamak ve politik çerçevelerde önerilerde bulunmaktır. Bağlı oldukları konsey ise yeni yasalara, politik çerçeveye ve bütçeye karar verir, konsey yöneticilerini atar. (DETR, 1999) Büyükşehir belediyeleriyle; diğerlerinin ayrı statülerle, birbirinden ayrı görev ve yetkilere sahip olması İngiltere'de yerel sistemin bir özelliğidir. Yerel yönetim sisteminde büyük şehirler, mali ve idarî bakımlardan kendi kendilerine yeter görülmüş ve yerel idarelere verilen yerel planlama, endüstriyel gelişme, çevre düzenlemeleri, çevre sağlığı, vergi toplama, çevre temizliği, otopark, mezarlıklar, cenazeler, kaldırımlar, umumi tuvaletler gibi bütün hizmetlerden sorumludurlar. Küçük şehir idaresi ise yerleşim tipinin özellikleri göz önünde tutularak, hizmet, yetki ve sorumluluklar yerel idare birimleri arasında paylaştırılmıştır. (<http://www.london.gov.uk>)

Londra Büyük Şehir Belediyesi, Londra'nın tümünü ilgilendiren genel nitelikli sorunlar hakkında liderlik yapan, planlar hazırlayan, Londra'daki belediyeler arasında ortak çalışma ve koordinasyon sağlayan yerel yönetim birimi olarak tasarlanmıştır. (<http://www.london.gov.uk>)

Londra yönetimi, Büyük Londra İdaresi -GLA- olarak ülkenin kalanından farklılık göstermektedir. Büyük Londra İdaresi, bir birleşik kurum olarak Belediye Başkanı, Londra Kent Meclisi ve destek personelinden oluşmaktadır. Londra için; özellikleri göz önünde bulundurularak diğer yerel idare birimlerinden farklı organ, görev yetki ve hizmetler öngörülmüştür. Londra ve çevresi için, diğer

yerlerdeki il meclisi (county council) yerine geçmek üzere Büyük Londra Meclisi (Greater London Council) kurulmuştur. Bu meclis idaresinden sorumlu olduğu alan içinde, Londra Belediyeleri (London Boroughs) 32 idari kademeye bölünmüştür.

2000 yasaının ardından; ilk kez uygulanan doğrudan seçim ile belediye başkanı ve meclis seçilmiştir. Bu durum belediye başkanlarına politik liderlik sağlama, politik çerçeve teklif etme, bütçe teklifi, politik çerçeve içinde yönetim kararları alma konularında yetki sağlamaktadır.(Copus, 2013: 10) Planlama, ekonomik gelişme, sağlık, ulaşım, kültür, çevre, polis, yangın ve acil durum hizmetleri sorumlulukları arasındadır. Londra Belediye Başkanı, şehrin sözcüsüdür ve şehrin gelişmesini sağlayacak politikalar belirlemektedir. Londra Ulaşım, Metropolitan Polis Teşkilatı, Londra İtfaiye ve Acil durum Planlama İdaresi ile birlikte çalışmakta ve bütçelerini belirlemektedir. Londra'nın ekonomik ve dönüşümüne yönelik stratejilerini belirleme, sürdürülebilir gelişmesine katkı, yatırım, verimlilik, yarışabilirliğini sağlama, halkın yeteneklerini geliştirme ve istihdam sağlama konularındaki projelerin yerel düzeyde oluşmasını sağlayan Londra Gelişim Ajansı'nı yönetmekle sorumludur. (Fact Sheet; Spatial Planning and Urban Renewal in London, Legislative Council Secretariat) (<http://www.legco.gov.hk/yr07-08/english/sec/library/0708fs09-e.pdf>) Bu organlar Londra Kent Meclisinin denetimi altındadır. Meclis, hem hukuki hem de politik bakımdan seçmenlere karşı sorumlu olduğundan, sadece bir karar organı olarak çalışmaz, yürütme yetkilerine de sahiptir. Belediye Başkanının politikalarını, kararlarını yakından inceleyerek dengelemekten sorumludur. Şehir için önem arz eden konuları araştırır, öneri ve bulgularını yayınlar. (<http://www.london.gov.uk/>)

Yerel yetkililerin gücü ve sorumlulukları yasalar tarafından tanımlanmıştır. Diğer bir ifade ile yerel yönetimler, yasalara aykırı olmayan yetkileri kullanma özgürlüğüne sahiptirler. Yetki ve fonksiyonlar meclislerde toplanmıştır. Yerel yönetim reformunun gündemindeki anahtar unsur, yerel toplum için politik liderliğin onaylanmasıdır. Yerel yönetimlerin onaylanmış liderlere ihtiyacı vardır ve politik olarak sorumluluğu olanlar görünürde olmalıdır. (Blair,1998: 51)

9.4.1. Seçilmiş Belediye Başkanlarının Politik Liderliği

İngiltere'de günümüzde toplum tarafından yerel yönetimlere verilen faaliyet alanlarına ilişkin liderlik rolleri, yetki ve güç artmıştır. (Leadership Centre for Local Government, 2008) (<http://www.localleadership.gov.uk>)

İngiltere'nin seçilmiş belediye başkanlarının, politik liderliğinin gelişimindeki belirlenen ortak faktörler: Meclis parti gruplarının ihtiyaçlarını karşılamak için gereken güç, belirli ittifaklar ya da koalisyonlar yaratarak politik liderliği geliştirmek, meclis parti gruplarının dinamik ve gerginliklerini yönetmek, toplum genelinde belediye başkanlığı destek ağları geliştirmek, yönetim ağlarının yetki sınırlarını genişletmek, yüksek bir politik halk profili geliştirmek ve sürdürmek, meclisi ve toplumu yönetmede karşılaştıkları liderlik gereksinimine sahip olmaktır. (Copus, 2013: 48)

Politik liderliğin gelişiminde destek program olarak “Yerel Vizyon projesi”, liderlik gelişimi aracılığıyla sistem değişimini amaçlamaktadır. “Ulusal Gelecek Vizyon Programı”; insanların yerel temelli sorunlarının çözümünde kendilerinin çalışmasının, daha yararlı olacağına inanılan bir girişimdir.

Yerel yönetimlerde son yirmi yılda, kamu yönetimini yeniden yapılandırma çalışmaları devam etmektedir. Bu çalışmalar içinde köklü değişim 1988 yılında yayınlanan “yeni Adımlar” (NexSteps) Girişimi” ile ve ardından 1991 yılında başlatılan, “Kalite için Rekabet Girişimi”(Competing for Quality) ve merkezden yerel birimlere uygulanan “Yurttaşlık Şartı Programı”(Citizen Charter) programı ile başlamış olup, günümüzde yeni gelişmeler görülmektedir. Resmi politikada gerilemeler, kamu ve paydaş katılımının yaygınlaşması, katılıma desteğin artması, merkezleşmeyi yerel düzeyde yetki ve güç aktarımının takip etmesi görülen gelişmeler arasındadır. İyi örnek uygulamaları ile bu gelişmeleri yakından izlemek mümkündür. Tower Hamlets-Genç Başkan/PB, Bradford-Yaşlıların Katılımı, Redbridge-Redbridge, South Tyneside- Mahalle Değerlendirmesi örnekleri yerel yönetim karar süreçlerinde toplum katılımına yönelik başarılı örneklerdir. Yerel Yönetimlere katılımda yeni trendler olarak; yetkilerin yerel yönetime devredilmesi, resmi süreçlerden sıyrılma, doğrudan demokrasi, mahalle yönetimi, büyük toplum bankası ve öncü toplumlar (değer transferi, e-katılım, katılımcı bütçeleme) gibi uygulamalar görülmektedir. (<http://www.services.parliament.uk>)

10. SONUÇ

Üniter bir yapıya sahip olmakla birlikte, yerinden yönetimin uygulanabildiği bir ülke olan İngiltere’de, tarihi gelişimi içinde yerel yönetimlere büyük önem verildiği görülmektedir. Yerel yönetimlerin güçlü olmasının nedeni, yüzyıllar süren köklü bir geçmişe ve değerlere sahip olmasından kaynaklanmaktadır.

Büyük bir değişim geçiren günümüz dünyasında, demokratikleşme süreci devlet yönetim ve denetim sistemlerini de büyük ölçüde etkilemektedir. Güçlü geleneksel yapıya sahip olan İngiltere’de, yerel yönetimlerin bu süreç içerisinde önemli değişimler gösterdiği görülmektedir. Günümüzde birçok yetki ve sorumluluğu, bölgesel ve yerel düzeyde örgütlenmiş kuruluşlarla paylaşmaktadır. Bu şekilde merkeziyetçi yapının sakıncalarını ortadan kaldırarak, daha demokratik bir yapıya kavuşmaları sağlanmaktadır. Yerel demokrasinin gerçekleşmesi, ancak halkın yüksek oranda yerel yönetimlere katılımı ile sağlanabilmektedir.

Diğer taraftan, yerel yönetimlerde seçilmiş politik liderliğe büyük önem verdikleri ve gelişimi için çaba harcadıkları görülmektedir. Londra Büyükşehir örneğinde olduğu gibi; seçilmiş yerel yönetimler toplum kimliğini ifade etmek, çeşitliliği vurgulamak, yenilik ve öğrenmeyi teşvik etmek, uygun işbirlikleri ve hızlı cevap vermede, vatandaşlık ve katılımı sağlamada, politik eğitim ve öğretim sağlamada ve güç dağıtmada etkili bulunmaktadır. İngiltere’nin sahip olduğu kültürel, siyasal, sosyal ve ekonomik değerleri çerçevesinde yerel yönetimlerin fonksiyonlarındaki değişimin devam edeceği anlaşılmaktadır.

KAYNAKLAR

- Berts,G. (1993). Local Government and Inequalities in Health; Aldershot: Avebury
- Birch, A.H. (1986). The British System of Government London
- Blair,T. (1998). Leading the way: A new Vision for local Government, London , Institute of Public Policy Research
- Bruce, M. (1973) The Rise of the Welfare State: English Social Policy, 1601-1971, London: Cox-Wyman,
- Byrne, T. (1985). Local Government in Britain, Third Edition Suffolk
- Padfield. C.F., Byrne, A. (1987). British Constitution, Seventh Edition, London
- Cochrane, A. (1993). Whatever Happened to Local Government? Buckingham Open University Press
- Copus, C. (2013) Leading the Localities ,Executive mayors in English local governance, Manchester University Press, UK
- Çezik, A. (1980). İngiliz Mahalli İdareleri içinde Büyük Londra İdaresi GLC (Greater London Council) ve Çalışmaları. T.C. Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı, Yayın No:1710-SPD:319
- Çoker, Z. (1970). Türk Mahalli İdarelerinin Sorunları açısından İngiliz Mahalli İdareleri, T.C. İçişleri Bakanlığı Tetkik Kurulu yayınları:6, Ankara
- Davies, S. (2008). Taking Stock: The Future of Public Library Service (London:UNISON)
- Davis, H. (1996). “Quangos and local Government: A Changing World” Local Government Studies, 22:2
- Davis, H. (1996). The Fragmentation of Community Government: Enabling or Disabling Local Government; Choices for the Future (Ed. Steve Leach-Howard Davis, Buckingham, open University Press.
- Flynn, N.; Leach, S.; Vielba, C. (1985). Abolition or Reform: The GLC and the Metropolitan County Councils, Macmillan, London
- Flynn, N. (1996). “ A Mixed Blessing? How The Contract Culture Works”; Sweet Charity; The Role and Workings of Voluntary Organizations: (Ed. C. Harvey-T.Pilpot); Routledge;
- Goldsmith, M.J.F. (1993). The Europeanisation of Local Government, Urban Studies, C. 30, 4/5, p.684
- Hambleton, R.; Sweeting, D. (2004). “U.S. Style Leadership for English Local Government” public Administration Review, Vol. 64, No.4 July / August , pp. 474
- Jones, G.W. (1991). Local Government in Great Britain, 1988-89, Local Government and Urban Affairs in International Perspective. Ed. Joachim Jens Hesse, Baden
- Karasu, K. (2004). Kamu Yönetimi Ülke İncelemeleri, Editör: Birgül A. Güler, Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetimi Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayını, Ankara

- Kavruk, H. (2002). Anakent'e Bakış Türkiye'de Anakent Belediyeciliği ve Kent Hizmetlerinin Yönetimi, Hizmet-İş Sendikası Yayınları, Ankara
- Kirchner, C. (1997). Competence Catalogues and the Principle of Subsidiarity in A European Constitution, Constitutional Political Economy, C.8, S.1, March
- Kotter, J.P. ; Lawrance, P. (1974). Mayors in Action: Five Approaches to Urban Governance, London, John Wiley)
- Köseçik, M. (2000). 4 Mayıs 2000 büyükşehir Belediyesi Seçimlerinin Getirdikleri: Londra'da Yeni Dönem, Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi, Cilt9, Sayı3, Temmuz
- Köseçik, M. (2006). Yerel ve Bölgesel Yönetimler Açısından Avrupa Birliği Bütünleşme Süreci ve Anayasası, Avrupa Perspektifinde Yerel Yönetimler, Ed. Hüseyin Özgür ve Bekir Parlak, Alfa Aktüel, Bursa
- Lansley, S. ; Goss, S.; Wolmar, C. (1989). Councils in Conflict: The Rise and fall of the Municipal Left, Macmillan, London
- Le Grand, J. (1993).” Paying for or Providing Welfare”, The cost of Welfare; (Ed. Nicholas Deakin-Robert Page); Aldershot: Avebury
- Lowndes, V.; Sullivan, H . (2004). “ Like a Horse and Carriage or a Fish on a Together? Local Government Studies, 30:1
- Lutz, P. (2009). Addressing sustainable development through public procurement: the case of local government, Emerald Group Publishing
- Maud , R. ; Wood, B.,(1976) English Local Government Reformed, Oxford University Press
- Nashold, Frieder; (1996). New Frontier in Public Sector Management: Trends and Issues in State and Local Government in Europe;(Translated by Andrew Watt): Berlin, Walter de Gruyter
- Pickvance, C. (1991), The Difficulty of Control and The Ease of Structural Reform. British Local Government in the 1980's ; State Restructuring and Local Power; A Comparative Perspective; (Ed. Chriss Pickvance-Edmond Preteceille); London, Pinter Publisher
- Rao, Nirmala; (1996). Towards Welfare Pluralism; Aldershot: Dartmouth
- Skeltcher, C.; Weir,S. And Wilson ,L .(2000). Advance of the Quango State , LGIU, London
- Toth, A.G. (1992). The Principle of Subsidiarity in The Maastricht Treaty, Kluwer Academic Publishers , Netherlands
- Walsh, K. (1995). Public Services and Market Mechanism: Competition, Contracting and new Public Management, New York, St. Martin's Press
- Wilson,D.; Game,C. (2011). Local Government in the United Kingdom, Fifth Edition, Palgrave Macmillan
- Yıldırım; M.A.(1990). Tarihi Gelişim içinde İngiliz Mahalli İdareleri, Türk İdare Dergisi, Yıl:62, sayı:389, Aralık, Ankara

(IDeA: Improvement and Development Agency , www.lgcareers.com/career-descriptions)

(Local Government in England, Political science Quarterly, Vol. 2, No.4, pp.638)

DETR, (1998). Modernising local government: Improving local services through Best Value, London: DETR.

DETR, (1999). Local Leadership: Local Choice, London, DETR, para.3.6.

[http:// www.ncvo-vol.org.uk/almanac](http://www.ncvo-vol.org.uk/almanac) 2010 Erişim Tarihi, 02.08. 2013

<http://www.detr.cec.eu.int/belediyeler.html> Erişim Tarihi 02.08.2013

(http://www.eu-newgov.org/database/DOCS/P19aD13_regional_subsidarity_begg.pdf) Erişim Tarihi 03.08.2013

OECD, (2007) Managing Across Levels of government; Paris, pp346

http://europa.eu.int/comm/governance/index_en.h.t.m Erişim Tarihi 03.08.2013

http://ec.europa.eu.eu/governance/white_paper/index_en.htm Erişim Tarihi 05.08. 2013

www.nhs.uk , www.hm-treasury.gov.uk Erişim Tarihi 08.08. 2013

[http:// www.lga.gov.uk/lga/aio/38686](http://www.lga.gov.uk/lga/aio/38686) Erişim Tarihi 08. 08.2013

[http:// www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file_250936](http://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file_250936) Erişim Tarihi 12.08.2013

http://www.capital_Expenditure_and_Receipts_2012-2013_Final_Outturn Erişim Tarihi 15.08.2013

OECD, (2009), tablo A,132, p.19

www.gov.treasury.gov.uk/economic_data_and_tools/greenbook/data_greenbook_index.cfm Erişim Tarihi 15.08.2013

<http://www.communities.gov.uk/localgovernment/local/localenterprisepartnerships>. (Leadership Centre for Local Government, 2008) Erişim Tarihi 22.08.2013

http://www.localleadership.Civic_Leadership_for_The_New_Century Erişim Tarihi 22.03.2013

<http://www.london.gov.uk> Erişim Tarihi 22.08. 2013

http://www.london.gov.uk/mayor/strategies/sds/london_plan/lon_plan_summary, Erişim Tarihi: 23.08.2013

<http://www.legco.gov.hk/yr07-08/english/sec/library/0708fs09-e.pdf> Erişim Tarihi 23.08.2013

<http://www.london.gov.uk/> Erişim Tarihi 23.08.2013

<http://localgov.uk/web/guest> Erişim Tarihi 23.08.2013

<http://www.local.gov.uk/governance/leadership-board> Erişim Tarihi 25.08.2013

<http://www.libdemgroup.lga.gov.uk> Erişim Tarihi 25.08.2013

<http://www.local.gov.uk/web/lgaindependent/home> Erişim Tarihi 25.08.2013

<http://www.lgaconservatives> Erişim Tarihi 25.08.2013

<http://lgalabour.local.gov.uk/> Erişim Tarihi 25.08.2013

<http://www.libdemgroup.lga.gov.uk> Erişim Tarihi 28.08.2013

<http://www.local.gov.uk/web/lgaindependent/home> Erişim Tarihi 28.08.2013

<http://www.localleadership.gov.uk/place/localvison/> erişim Tarihi 28.08.2013

<http://www.services.parliament.uk/Acts/2010-11/localism.html> Erişim Tarihi 28.08.2013

Namik Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Metinleri

Namik Kemal University Papers on Social Science

No: 03/2014

Özel Hastanelerde İşletmecilik Sorunları: Tekirdağ/ Süleymanpaşa Merkez İlçesinde Bir Örnek Olay İncelemesi

Murat Selim SELVİ – Mustafa GÜNEY – Hayriye IŞIK

No: 02/2014

Bir Aktif İstihdam Politikası Aracı Olarak Toplum Yararına Çalışma Programlarının Edirne İlinde 2009-2011 Yılları Arasındaki Uygulaması ve Programlar Bitmeden Ayrılan Katılımcılara Yönelik Analiz

M. Engin SANAL

No: 01/2014

Organik Gıda Sertifikasyonlarının ve Etiketlemelerinin Türkiye Gıda Sektörü İşletmelerinin İtibarı Üzerindeki Etkisi

Ayça CAN KIRGIZ

No: 06/2013

Yerli Halkın Üniversite Algılaması: Trakya Üniversitesi Örneği

Ebru Z. BOYACIOĞLU - Adil OĞUZHAN

No: 05/2013

Kamu Yönetiminin Yeniden Örgütlenmesi ve Kamu Hizmetlerinin Yürütülmesinde Yerellik İlkesi ve Türkiye’de Uygulanabilirliği

Fatih KIRIŞIK

No: 04/2013

A Review of Empirical Studies On Relationship Marketing

Ayşegül DONMAZ – Emine Mediha SAYIL – Ayşe AKYOL

No: 03/2013

İktisadi Kalkınma Kuramlarına Eleştirel Yaklaşım

E. Recep ERBAY – Miray ÖZDEN

No: 02/2013

Karbondioksit (CO2) Emisyonu ve Ekonomik Büyüme İlişkisi: Gelişmiş ve Gelişmekte Olan Ülkeler İçin Panel veri Analizi

Sinan SARISOY – Fazlı YILDIZ

No: 01/2013

Effects of Business Ethics in Ahi Community on Management Mentality

Köksal BÜYÜK – Uğur KESKİN

No: 06/2012

Comparison of the Economical Indicators of Turkey and European Union States via Decision Tree Method

Dilek ALTAŞ – Vildan GÜLPINAR

No: 05/2012

İlişki Katsayılarının Karşılaştırılması: Bir Simülasyon Çalışması

Dilek ALTAŞ - E. Çiğdem KASPAR - Özlem ERGÜT